

Librius Dissonis

*hic capis omnes sacione
 and hie modis y p'roto stanz
 h'obis vo at om' m'obis
 thas s'ionis of a con'monory
 thas r'ue no' r'outh & v're t'ropem
 a don'ta man of doos
 hie name was hoto p'ryngolyn
 y goto he was slow p'mon
 bi a p'roto stanz
 of a l'bac h'inge no p'ralto
 h'ind d'obis at t'is/ p'omd tablo
 h'ind n'eva rot man vodo
 t'p'ngolyn was p'ow and h'ize
 d'omil of h'obis and p'ow of p'it
 h'upand p'obis h'ob' h'ovos
 and hie modu h'ob' p't' h'm n' m'ize
 t'is h'ob' h'ob' h'ob' h'ob' h'ob'
 y d'omil m' no manes
 p'it h'ob' h'ob' h'ob' h'ob' h'ob'
 and h'ob' h'ob' h'ob' h'ob' h'ob'
 to hie p'lonis m' p'oz
 p'it d'omil of m'it' d'ob'
 hie modu h'ob' h'm m' d'ob'
 h'ob' h'ob' h'ob' h'ob' h'ob'
 p'it h'ob' h'ob' h'ob' h'ob' h'ob'
 hie modu callid h'm d'and'ro
 and nois o'ig' n'and'
 and hie h'm p'it' n'ad' m'p'oz
 thas hie no' h'ob' n'ovoz y r'is
 n'v'oz hie h'it of h'm d'omil
 t'ille h'it bi p'it h'm m' d'ob'
 t'is h'ob' h'ob' h'ob' h'ob' h'ob'
 of d'ob' to h'ano h'ie p'ano
 hie p'ande a h'ize n'ob' h'ob' h'ob'
 m' h'm t'it' n'ov' h'ob' and p'az
 d'ob' and m'ad' p'it t'amo
 t'is h'ob' h'ob' h'ob' h'ob' h'ob'
 and h'm p'it' t'is m' h'ob' h'ob'
 m' t'it' o'ig' d'omil
 and n'ob' h'ob' h'ob' d'ob' d'ob'
 a n'ov' to p'it' h'm h'ob' h'ob'
 thas n'ov' h'ob' d'ob' h'ob'
 a h'ob' p'it' m' h'ob' h'ob'
 a n'ob' h'ob' h'ob' h'ob' h'ob'
 h'ob' h'ob' h'm n'ov' h'ob' h'ob'*

A. D. 1457. — Englische Romanze vom schönen Unbekannten. Neapel, Biblioteca Nazionale, XIII, B 29, p. 87.

inquis quisque uoluit formas; aqua prius adiecta defunditur.
 tamque concretam facile est eximere: quoniam qui subest humor
 non patitur forma inherere. Sed tam consummata disputatione
 de uillatit' pecudibus atque pastionibus; que reliqua nobis ru-
 sticarum rerum pars subest de cultu hortorum Publii Siluie: de
 uncept' ut ut et tibi et Gallio nostro complacuerit in carmen
 conferramus.

CONORIS TVI SILVINE: QVOD
 quod stipulanti spondeam tibi: reliqua
 pensuunculam petipe. Nam superioribus
 decem libris hac minus parte debitum: quod
 nature persoluo reddideram. Superest ergo
 cultus hortorum sequis ac neglectus quon-
 dam ueteribus agricolis nunc uel celeberrimus.
 Si quidem cum parior apud priecos
 esset frugalitas: largior tamen pauperibus fuit usus epularum: lac-
 us copia. Fertinaque ac domesticarum pecudum carne: uelut aqua
 frumentoque summis atque humillimis uictum toleratebant. Mox
 consequens et precipua nostra etas dapibus libidinosis preta co-
 stituerat. Coenaeque non naturalibus desideris: sed censibus est
 mentum. Plebea paupertas summoa preciosioribus uibus ad uilga-
 res compellatur. Quare cultus hortorum: quoniam et fructus magni
 in usu est diligentibus nobis q' tradiderunt maiores: precipiendus est
 lique sicut institueram prosa oratione prioribus subnecteretis eccu-
 dus: nisi propositum expugnasset frequent' postulatio tua: que per-
 uat ut peccatis numeris expletem georgica carminis omittas parat'
 quas tamen ut ipse Virgilius significauerat: post se memorandum
 reliquit. Neque enim aliter istud nobis fuerat audendum: q' exuo-
 luntate uat' maxime uenerandi: cuius quasi numine instigante:
 pigre sine dubio propter difficultatem operis: uat' tamen non sine
 spe prosperi successus accessi sumus: tenuem admodum et pene uidu-
 atam corpore materiam: que tam exilis est: ut in consumatione e-
 quidem totius operis annumerari uelut particula possit. Laboris no-
 stri: per se uero et quasi suis finibus terminata nullomodo speciose
 confici. Nam et multa sunt eius quasi membra: de quibus aliquid
 possumus affari: tamen eadem tam exigua sunt: quod auint grae

A. D. 1488. — Columella, De re rustica. Neapel, Biblioteca Nazionale, V, A 5.